

“मीठो बच्चे- तिमीलाई सतोप्रधान बन्नु छ, त्यसैले बाबालाई प्रेमले याद गर, पारसनाथ शिवबाबा तिमीलाई पारसपुरीको मालिक बनाउन आउनुभएको छ ।”

प्रश्न:- तिमी बच्चाहरू कुन एउटा कुराको धारणाबाट नै महिमा योग्य बन्नेछौ ?

उत्तर:- धेरै-धेरै निर्माण-चित्त बन । कुनै पनि कुराको अहंकार हुनुहुँदैन । धेरै मीठो बन्नु छ । अहंकार आयो भने दुश्मन बन्न पुग्छन् । ऊँच वा नीच पवित्रताको आधारमा बन्दछ । जब पवित्र छ भने मान हुन्छ, अपवित्र छ भने सबैलाई ढोग्छन् ।

ओम् शान्ति । रूहानी बाबा बसेर बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ । बाबाले पनि सम्झनुहुन्छ- म यी बच्चाहरूलाई सम्झाउँछु । यो पनि बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ- भक्तिमार्गमा भिन्न-भिन्न नामले अनेकौं चित्रहरू बनाउँछन् । जस्तै नेपालमा पारसनाथलाई मान्छन् । उनको धेरै ठूलो मन्दिर छ । वास्तवमा केही पनि छैन । ४ वटा ढोका छन्, ४ वटा मूर्तिहरू छन् । चौथोमा कृष्णलाई राखिएको छ । अब सायद केही परिवर्तन गरिएको हुन सक्छ । अब पारसनाथ त अवश्य पनि शिवबाबालाई नै भनिन्छ । मनुष्यहरूलाई पारसबुद्धि पनि उहाँले नै बनाउनुहुन्छ । त्यसैले पहिले-पहिले उनीहरूलाई यो सम्झाउनुपर्छ- उच्चभन्दा उच्च हुनुहुन्छ भगवान्, त्यसपछि हो सारा दुनियाँ । सूक्ष्म वतनको सृष्टि त कुनै छैन । पछि हुन्छन् लक्ष्मी-नारायण वा विष्णु । वास्तवमा विष्णुको मन्दिर पनि गलत छ । विष्णु चतुर्भुज, चार भुजावाला मनुष्य त कोही हुँदैन । बाबाले सम्झाउनुहुन्छ- यी लक्ष्मी-नारायण हुन्, जसलाई एकसाथ विष्णुको रूपमा देखाएका छन् । लक्ष्मी-नारायण त दुवै अलग-अलग छन् । सूक्ष्मवतनमा विष्णुको ४ भुजा देखाउँछन् अर्थात् दुवैलाई मिलाएर चतुर्भुज बनाएका छन्, तर यस्तो कोही हुँदैन । मन्दिरमा जसलाई चतुर्भुज देखाउँछन् त्यो हो सूक्ष्मवतनको । चतुर्भुजलाई शंख, चक्र, गदा, पद्म आदि लिएको देखाउँछन् । यस्तो केही होइन । चक्र त तिमी बच्चाहरूसँग छ । नेपालमा विष्णुको ठूलो मूर्ति क्षीर सागरमा देखाएका छन् (बूढा नीलकण्ठमा) । पूजाका दिनहरूमा अलिकति दूध हालिदिन्छन् । बाबाले एक-एक कुरा बडो राम्रोसँग सम्झाउनुहुन्छ । यसरी कसैले पनि विष्णुको अर्थ सम्झाउन सक्दैन । जान्दै जान्दैनन् । यो त भगवान्ले स्वयम् सम्झाउनुहुन्छ । भगवान् भनिन्छ शिवबाबालाई । हुन त एक हुनुहुन्छ तर भक्ति मार्गवालाहरूले अनेक नाम राखिदिएका छन् । तिमीले अब अनेक नाम लिदैनौ । भक्तिमार्गमा धेरै धक्का खान्छन् । तिमीले पनि खाँयो । अहिले तिमीले कुनै मन्दिर आदि देख्यौ भने सम्झाउँछौ- सबैभन्दा उच्च हुनुहुन्छ भगवान्, सुप्रिम सोल, निराकार परमपिता परमात्मा । आत्माले शरीरद्वारा भन्छ- ओ परमपिता । उहाँको फेरि महिमा पनि छ ज्ञानका सागर, सुखका सागर । भक्तिमार्गमा एकका अनेक चित्र छन् । ज्ञानमार्गमा त ज्ञानसागर एउटै हुनुहुन्छ । उहाँ नै पतित-पावन, सर्वका सद्गति दाता हुनुहुन्छ । तिम्रो बुद्धिमा सारा चक्र छ । उच्चभन्दा उच्च परमात्मा हुनुहुन्छ । उहाँ कै लागि गायन छ- *सिमर-सिमर सुख पाओ* अर्थात् एक बाबालाई नै याद गर अथवा सिमरण गरिरह्यौ भने तनका कलह-क्लेश (दुःख-कष्ट) जति सबै मेटिनेछन्, फेरि जीवनमुक्ति पाउने छौ । यो जीवनमुक्ति हो नि । बाबाबाट यो सुखको वर्सा मिल्छ । एकलै यिनलाई मात्र मिल्दैन । अवश्य राजधानी हुनेछ अर्थात् बाबाले राजधानी स्थापना गरिरहनुभएको छ । सत्ययुगमा राजा, रानी, प्रजा सबै हुन्छन् । तिमीले ज्ञान प्राप्त गरिरहेका छौ, त्यसैले गएर ठूलो कुलमा जन्म लिनेछौ । धेरै सुख मिल्छ । जब त्यसको स्थापना हुन्छ तब छी-छी आत्माहरू सजाय खाएर फर्केर जानेछन् । आफ्नो-आफ्नो वर्ग (सेक्सन) मा गएर बस्नेछन् । यति सबै आत्माहरू आइरहन्छन् फेरि वृद्धि हुँदै जानेछ । माथिबाट कसरी आउँछन् भन्ने कुरा बुद्धिमा रहनुपर्छ । यस्तो त होइन दुई पातको बदलामा दश पातहरू एकैचोटी आउनुपर्छ । होइन, क्रमैसँग पातहरू निस्कन्छन् । यो धेरै ठूलो वृक्ष हो । एक दिनमा लाखौंको वृद्धि भएको देखाउँछन् । पहिले सम्झनु छ- उच्चभन्दा उच्च भगवान् हुनुहुन्छ, पतित-पावन, दुःख-हर्ता, सुख-कर्ता पनि उहाँ नै हुनुहुन्छ । जति पनि दुःखी आत्माहरू छन्, उनीहरू सबैलाई आएर सुख दिनुहुन्छ । दुःख दिनेवाला हो रावण । बाबा आउनुभएको छ, त्यसैले आएर सम्झनु छ- यो कुरा मनुष्यहरूलाई थाहै छैन । धेरै त सम्झेर पनि फेरि बाहिर निक्लन्छन् । जसरी स्नान गर्दा-गर्दै गोडा चिप्लिन्छ भने पानीभित्र गइन्छ । बाबा त

अनुभवी हुनुहुन्छ नि । यो त विषय सागर हो । बाबाले तिमीलाई क्षीर सागर तर्फ लैजानुहुन्छ । तर मायारूपी गोहीले राम्रा-राम्रा महारथीहरूलाई पनि खाइदिन्छ । जीवन छँदै बाबाको गोदबाट मरेर रावणको गोदमा जान्छन् अर्थात् मर्छन् । तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ- उच्चभन्दा उच्च बाबाले फेरि रचना रचनुहुन्छ । सूक्ष्मवतनको इतिहास-भूगोल त हुँदैन । जान त तिमी सूक्ष्मवतनमा जान्छौ, साक्षात्कार गर्छौ । वहाँ चतुर्भुज पनि देख्छौ । चित्रमा छ नि । त्यो बुद्धिमा बसेको छ, त्यसैले अवश्य साक्षात्कार हुनेछ । तर यस्तो कुनै कुरा होइन । यी भक्तिमार्गका चित्रहरू हुन् । अहिलेसम्म भक्तिमार्ग चलिरहेको छ । भक्तिमार्ग पूरा भएपछि यी चित्रहरू रहनेछैनन् । स्वर्गमा यी सबै कुराहरू भुल्नेछौ । यी लक्ष्मी-नारायण चतुर्भुजका दुई रूप हुन्, यो कुरा अब बुद्धिमा बसेको छ । लक्ष्मी-नारायणको पूजा अर्थात् चतुर्भुजको पूजा । लक्ष्मी-नारायणको मन्दिर या चतुर्भुजको मन्दिर कुरा एउटै हो । यी दुईको ज्ञान अरू कसैलाई पनि छैन । यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य हुन्छ, यो कुरा तिमीले नै जान्दछौ । विष्णुको राज्य त भनिदैन । यिनले पालना पनि गर्छन् । सारा विश्वका मालिक हुन्, त्यसैले पालना पनि विश्वको गर्छन् ।

शिव भगवानुवाच- म तिमीलाई राजयोग सिकाउँछु । आफूलाई आत्मा सम्भेर बाबालाई याद गर्नु भने यस योग अग्निले विकर्म विनाश हुनेछन् । विस्तारमा (डिटेलमा) सम्झाउनुपर्छ । भन, यो पनि गीता हो । केवल गीतामा कृष्णको नाम राखिदिएका छन् । यो त गलत हो, सबैको ग्लानि गरिदिएका छन् यसैले दुनियाँ तमोप्रधान बनेको छ । अहिले कलियुगी दुनियाँको अन्त भएको छ, यसलाई भनिन्छ तमोप्रधान आइरन एज । जो सतोप्रधान थिए, उनीहरूले नै ८४ जन्म लिएका छन् । जन्म-मरणमा त अवश्य आउनु छ । जब पूरै ८४ जन्म लिन्छन् तब बाबालाई आउनुपर्छ- पहिलो नम्बर आत्माको तनमा । एउटाको मात्र कुरा होइन । यिनको त सारा राजधानी थियो नि फेरि हुनु छ । बाबा सबैको लागि भन्नुहुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्भेर बाबालाई याद गर्नु भने योग अग्निले पाप काटिनेछ । काम चितामा बसेर सबै काला भएका छन् । अब कालोबाट गोरो कसरी बन्ने ? त्यो त बाबाले नै सिकाउनुहुन्छ । कृष्णको आत्मा अवश्य भिन्न-भिन्न नाम रूप लिएर आउँछन् । जो लक्ष्मी-नारायण थिए, उनलाई नै फेरि ८४ जन्मपछि त्यही बन्नु छ । त्यसैले उनको धेरै जन्मको अन्त्यमा बाबा आएर प्रवेश गर्नुहुन्छ । फेरि उनी सतोप्रधान विश्वका मालिक बन्छन् । पारसनाथलाई पुज्छन्, शिवलाई पनि पुज्छन् । अवश्य पनि उनलाई शिवले नै यस्ता पारसनाथ बनाउनुभएको हुनुपर्छ । टीचर त चाहिन्छ नि । उहाँ हुनुहुन्छ ज्ञान सागर । अब सतोप्रधान पारसनाथ बन्नु छ भने बाबालाई धेरै प्यारले याद गर । उहाँ नै सबैको दुःख हर्नेवाला हुनुहुन्छ । बाबा त सुख दिनेवाला हुनुहुन्छ । यो हो काँडाको जंगल । बाबा आउनुभएको छ फूलको बगैँचा बनाउन । बाबाले आफ्नो परिचय दिनुहुन्छ । म यिनको साधारण वृद्ध तनमा प्रवेश गर्छु, जसले आफ्ना जन्महरूलाई जान्दैनन् । भगवानुवाच- मैले तिमीलाई राजयोग सिकाउँछु । त्यसैले यो ईश्वरीय विश्वविद्यालय (यूनिभर्सिटी) हो । यसको लक्ष्य नै छ राजा-रानी बन्ने, त्यस्तै अवश्य प्रजा पनि बन्नेछन् । मनुष्यहरू योग-योग धेरै भन्छन् । निवृत्त मार्गवालाहरूले त अनेक हठयोग गर्छन् । उनीहरूले राजयोग सिकाउन सक्दैनन् । बाबाको हो नै एक प्रकारको मात्र योग । केवल भन्नुहुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्भेर म बाबालाई याद गर । ८४ जन्म पूरा भएका छन्, अब घर फर्केर जानु छ । अब पावन बन्नु छ । एक बाबालाई याद गर, बाँकी सबैलाई छोड । भक्तिमार्गमा तिमीले महिमा गथ्यौ- हजुर आउनुभयो भने हामी हजुरकै साथ रहनेछौ । उहाँबाट अवश्य वर्सा मिलेको थियो नि । आधा कल्प हुन्छ स्वर्ग फेरि हुन्छ नर्क । रावण राज्य शुरू हुन्छ । यसरी सम्झनुपर्छ । आफूलाई देह नसम्भ । आत्मा अविनाशी हो । आत्मामा नै सारा पार्ट भरिएको छ, जसलाई तिमीले बजाउँछौ । अब शिवबाबालाई याद गर्नु भने जीवन सफल (बेडा पार) हुनेछ । संन्यासीहरू पवित्र बन्छन् त्यसैले उनीहरूको कति मान हुन्छ । सबैले शिर झुकाउँछन् । पवित्रताको आधारमा नै ऊँच-नीच बन्छन् । देवताहरू हुन्छन् बिलकुलै उच्च । संन्यासीहरू फेरि एक जन्म पवित्र बन्छन्, फेरि दोस्रो जन्म त विकारबाटै लिन्छन् । देवताहरू हुन्छन् नै सत्ययुगमा । अब तिमी पढ्छौ फेरि पढाउँछौ पनि । कसैले पढ्छन् तर अरूलाई सम्झाउन सक्दैनन् किनकि धारणा भएको हुँदैन । बाबाले भन्नुहुनेछ- तिम्रो तकदिरमा छैन भने बाबाले के गर्ने ? बाबाले यदि सबैलाई बसेर आशीर्वाद दिनुभयो भने सबैले छात्रवृत्ति लिनेछन् । त्यो त

भक्तिमार्गमा आशीर्वाद दिन्छन् । संन्यासीहरूले पनि यस्तो गर्छन् । गएर उनीहरूसँग माग गर्छन्— मलाई पुत्र होस्, आशीर्वाद दिनुहोस् । ठीक छ, तिमीलाई पुत्र मिल्नेछ । छोरी जन्मियो भने भन्नेछन् भावी । छोरा भयो भने वाह-वाह गरेर चरणमा पर्छन्, अनि फेरि मन्यो भने रुँदै-कराउँदै गुरुलाई गाली दिन थाल्छन् । गुरुले भन्नेछन् यो भावी थियो । भन्नेछन्— पहिले किन बताउनुभएन । मरेको कोही बाँच्यो भने पनि भन्नेछन् भावी । सबै ड्रामामा निश्चित छ । आत्मा कहाँ लुक्छ । डाक्टरले पनि सम्झन्छन् यो मरिसकेको थियो, फेरि पनि बाँच्यो । चितामा चढिसकेका पनि उठ्छन् । कुनै एकले कसैलाई मान्यो भने उसको पछाडि धेरै पर्छन् ।

तिमी बच्चाहरूलाई त धेरै निर्माणचित्त भएर चलनु छ । अहंकार कति पनि नरहोस् । आजभोलि कसैलाई अलिकति पनि अहंकार देखाउँछन् भने दुश्मनी बढ्छ । धेरै मीठो भएर चलनु छ । नेपालमा पनि आवाज निक्लिनेछ (धेरैले मान्नेछन्) । अहिले तिमी बच्चाहरूको महिमाको समय भएको छैन । नत्रभने उनीहरूका आश्रम (अखाडा) उड्नेछन् । ठूला-ठूला बुझेर यदि सभामा सुनाए भने त उनीहरूको पछि धेरै आउनेछन् । कुनै पनि एम.पी बसेर तिम्रो महिमा गरोस्— प्राचीन भारतको राजयोग यी ब्रह्माकुमार-ब्रह्माकुमारी बाहेक अरू कसैले सिकाउन सक्दैनन्, यस्तो अहिलेसम्म कोही निकलेको छैन । बच्चाहरूलाई धेरै होशियार, चमत्कारी बन्नु छ । फलाना-फलानाले भाषण कसरी गर्छन् सिक्नुपर्छ । बाबाले मुरली जुन चलाउनुभयो, कल्प-कल्प ठीक यस्तै चलाउनुभएको थियो । ड्रामामा निश्चित छ । प्रश्न उठ्न सक्दैन— यस्तो किन ? ड्रामा अनुसार जे सम्भाउनु थियो त्यो सम्भाएँ । सम्भाइरहनेछु । मानिसहरूले त अथाह प्रश्नहरू गर्नेछन् । भन, पहिले मनमनाभव हुनुहोस् । बाबालाई चिनेपछि तपाईंहरूले सबै कुरा बुझ्नुहुनेछ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) सेवाको युक्ति सिकेर धेरै होशियार अनि चमत्कारी बन्नु छ । धारण गरेर फेरि अरूलाई गराउनु छ । पढाइबाट आफ्नो तकदिर आफैँले बनाउनु छ ।
- २) कुनै पनि कुरामा अलिकति पनि अहंकार देखाउनु हुँदैन, धेरै-धेरै मीठो र निर्माणचित्त बन्नु छ । मायारूपी गोहीबाट आफ्नो सम्हाल गर्नु छ ।

वरदानः— सत्यताको शक्ति (अथोरिटी)लाई धारण गरेर सबैलाई आकर्षित गर्नेवाला निर्भय र विजयी भव

तिमी बच्चाहरू सत्यताको शक्तिवाला श्रेष्ठ आत्माहरू हो । सत्य ज्ञान, सत्य बाबा, सत्य प्राप्ति, सत्य याद, सत्य गुण, सत्य शक्तिहरू सबै प्राप्त भएका छन् । यति ठूलो अधिकारीपनको नशा रत्यो भने यो सत्यताको शक्ति (अथोरिटी)ले हरेक आत्मालाई आकर्षित गर्दैरहने छ । भूट खण्डमा पनि यस्तो सत्यताको शक्तिवालाहरू विजयी बन्नेछन् । सत्यताको प्राप्ति खुशी र निर्भयता हो । सत्य बोल्नेवाला निर्भय हुन्छ । उसलाई कहिले पनि भय हुन सक्दैन ।

स्लोगनः— वायुमण्डललाई परिवर्तन गर्ने साधन हो— सकारात्मक संकल्प र शक्तिशाली वृत्ति ।